

[Bundgaard Nielsen]

lovs gennemførelse hovedskylden for skolens problemer. Det er jeg ikke enig i. Der bevilges ca. 1 mia kr. mere end i 1975, selv om man dengang havde regnet med, at skoleloven ville medføre behov for en merbevilling på 250 mill. kr. Der har også hidtil været bevilget et rimeligt beløb til lærernes efteruddannelse, og lærerskematimeforbruget er steget hvert år, således at det nu er på ca. 1,5 lærertimer pr. elev pr. uge – sammenlignet med undervisningsministeriets vejledende tal på 1,38 timer pr. elev pr. uge. Hvis en elev derfor går i folkeskolen i stedet for i friskolen, vil kommunen naturligvis få en tilsvarende udgift.

Venstres konklusion på vore overvejelser forud for denne forespørgselsdebat må være, at vi stadig væk vil stå bag den skolelov, vi var med til at lave i 1975, men at vi gerne vil have rettet nogle større og mindre skævheder, som hver især giver anledning til problemer i skolens hverdag, og som tilsammen medvirker til den uro og utryghed, der er karakteristisk for skolen netop nu.

Karen Højte Jensen (KF):

Det er strålende at se, hvordan de private skoler i disse år befinder sig i en opblomstringsperiode. Det konservative folkeparti vil være med til at værne om disse skoler, da vi finder, de er et værdifuldt alternativ til folkeskolen, og vi vil gøre en indsats for at sikre, at de frie skolers økonomiske grundlag ikke anfægtes.

For socialdemokratiet er det en torn i øjet, at de private skoler har stigende succes. Men i stedet for at komme med asociale forslag om at forhøje forældrebetalingen skulle partiet hellere seriøst analysere ondets rod, nemlig: hvad er der galt med folkeskolen, siden så mange forældre og elever vender den ryggen?

Folkeskolen var engang højt anerkendt. Det var en skoleform, der var omgærdet af vældig tillid, og som gav børnene vældige udviklingsmuligheder, ligesom den indeholdt et værdifuldt karakterdannende element. Men alt dette er slået i stykker, og niveauet er faldet.

Vi har i dag en folkeskolelov, hvis indhold i høj grad er præget af skiftende socialdemokratiske undervisningsministres ideologiske holdninger. I stedet burde vi have en lov, der

sikrede, at den offentlige skole, folkeskolen, kunne tilgodese den brede befolknings forventninger til dens børns skole.

Når mange forældre vælger privatskolen, er det ofte et udtryk for, at de bortvælger folkeskolen. I virkeligheden er det uretfærdigt og synd for de elever, hvis forældre ikke har råd til at betale for de livsværdier, som privatskolerne står for.

Der har været mange formodninger fremme om baggrunden for, at så mange søger private skoleformer. Adjunkt Niels Egelund, Danmarks lærerhøjskole, har foretaget en undersøgelse, som også blev berørt af hr. Alfred Hansen. Undersøgelsen drejer sig om flytninger til og fra private skoler i Albertslund kommune. Jeg erkender, at den bygger på et spinkelt grundlag, men Niels Egelund siger selv, at undersøgelsen giver et fingerpeg.

Lad mig nævne enkelte punkter. Den hyppigste baggrund for skift fra folkeskole til privatskole er utilfredshed med undervisningens faglige standard. Forældrene synes, at eleverne lærer for lidt. På andenpladsen kommer utilfredshed med de disciplinære forhold. Desuden fremgår det af rapporten, at utilfredshed med lærerens person også gør sig gældende. Lærerne opfattes som dårlige eksempler for børnene, og enkelte lærere anklages for at være politiske. Det kunne være interessant at høre undervisningsministerens kommentar til disse problemer.

Jeg vil gerne sige, at undersøgelsens resultater ikke er overraskende for mig. Det er netop de reaktioner, man får hos de forældre, man møder. Jeg ser med stor bekymring på de tendenser, der længe har været og stadig er fremherskende i skolen i dag.

Det er naturligvis ikke tilfældigt, at dagspressen de seneste år har brugt megen spaltepads til problemerne i skolen.

Det konservative folkeparti har ikke stemt for den gældende folkeskolelov. Vi advarede imod det kompromis, som naturligt måtte blive resultatet af et samarbejde mellem 5 partier med markant forskel i de grundlæggende samfundsholdninger, rækkende fra SF til venstre.

Ved gennemførelsen af enhedsskolen, hvor man uanset elevernes evner og anlæg har fællesundervisning i de fleste fag i hele skoleforløbet, har man totalt set bort fra, at eleverne er forskellige, og at forskellene tager til